

T R E Ś Ć:

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 90 — Nr 167 z dnia 3.VII.1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji środków chemicznych do tępienia szkodników.

Poz. 91 — Nr 170 z dnia 4.VII.1953 r. w sprawie usprawnienia przewozu ładunków i osób przy budowie, rozbudowie i adaptacji obiektów przemysłowych i mieszkaniowych.

Poz. 92 — Nr 171 z dnia 4.VII.1953 r. w sprawie powołania

komisji do opracowania zagadnień związanych z regeneracją łożysk tocznych.

Poz. 93 — Nr 172 z dnia 4.VII.1953 r. w sprawie Funduszu Wyrównawczego Ministerstwa Handlu Wewnętrznego.

Poz. 94 — Nr 173 z dnia 4.VII.1953 r. w sprawie zasad opracowania projektu planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej oraz projektu planu pracy biur projektów.

Poz. 95 — Nr 175 z dnia 6.VII.1953 r. w sprawie zmiany cen skupu odpadków użytkowych.

90.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 167 z dnia 3 lipca 1953 r.

(znak: HA1D-08-171)

w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji środków chemicznych do tępienia szkodników.

W celu zapewnienia racjonalnej dystrybucji środków chemicznych do tępienia szkodników zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie niniejsze dotyczy składania zamówień oraz trybu zaopatrzenia i dystrybucji środków chemicznych, zwanych dalej środkami, które mają być dostarczone w roku 1954 i w latach następnych.

§ 2. Użyte w treści zarządzenia skróty oznaczają:

- 1) BZ — Ministerstwo Przemysłu Chemicznego, Centralny Zarząd Zbytu — Biuro Zbytu Nawozów Sztucznych w Gliwicach;
- 2) CNOS — Centrala Nasiennictwa Ogrodniczego i Szkółkarstwa;
- 3) CRS — Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“;
- 4) GS — Gminne Spółdzielnie „Samopomoc Chłopska“;
- 5) Komisja Fitofarmaceutyczna — Podkomisja dla Zagadnień Zbytu Komisji do spraw zwalczania chorób oraz szkodników roślin i drzew w gospodarce rolnej i leśnej z siedzibą w Warszawie, ul. Foksal 18;
- 6) PKPG — Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego;
- 7) PZGS — Powiatowe Związki Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“;
- 8) składnice rejonowe — składnice rejonowe i oddziały składnic rejonowych przemysłu chemicznego podległe Centralnemu Zarządowi Zbytu Przemysłu Chemicznego.

§ 3. 1. Zaopatrzenie w środki dzieli się na zaopatrzenie:

- 1) bezpośrednio z zakładów produkcyjnych,
- 2) przez składnice rejonowe.

2. W trybie zaopatrzenia bezpośredniego zaopatrywani są następujący odbiorcy:

- 1) jednostki podległe Ministrom: Rolnictwa, Zdrowia, Leśnictwa, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Kolei oraz centralne zarządy i centrale innych resortów, które prowadzą kontraktację uprawy lub prowadzące akcję zwalczania szkodników,

- 2) sieć handlowa Centralnego Zarządu Hurtu Artykułów Gospodarstwa Domowego i „Centrowet“ — Centrala Zaopatrzenia Weterynaryjno-Zootechnicznego.

3. Składnice rejonowe zaopatrują następujących odbiorców:

- 1) jednostki podległe Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych,
- 2) spółdzielczą sieć handlową, CRS oraz CNOS, przedsiębiorstwa podległe Zarządowi Dezynfekcji, Dezynsekcji, Deratyzacji, okręgowe biura Centrali Zwalczania Szkodników Zbożowo-Mącznych i innych odbiorców.

4. Zaopatrzenie odbiorców bezpośrednich (ust. 2) odbywa się na szczeblu zbytu i nie jest objęte zamówieniami składnic rejonowych.

5. Dostawy dla odbiorców wymienionych w ust. 3 dokonywane będą z magazynów składnic rejonowych lub też realizowane w transzycie organizowanym.

6. BZ może zlecać realizację dostaw dla odbiorców bezpośrednich (ust. 2) składnicom rejonowym, jeśli poszczególne dostawy dla jednego odbiorcy nie przekraczają 500 kg.

§ 4. 1. Odbiorcy (§ 3 ust. 2 i 3) zgłaszają zapotrzebowania na środki do BZ, w terminie do dnia 15 lipca poprzedzającego rok, na który są składane.

2. Odbiorcy bezpośredni (§ 3 ust. 2) z wyjątkiem jednostek podległych Ministrom: Zdrowia i Kolei oraz jednostki podległe Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych, zgłaszają zapotrzebowania na formularzach wg wzoru stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia.

3. Pozostali odbiorcy oraz jednostki podległe Ministrom: Zdrowia i Kolei złożą, na żądanie BZ, wyczerpujące informacje w sprawach dotyczących zapotrzebowania, uzasadnienia zużycia, remanentów, przebiegu zbytu środków itp.

§ 5. 1. BZ przeprowadzi analizę złożonych zapotrzebowań i uzgodni z producentami wielkość produkcji środków po czym opracuje i prześle do Komisji Fitofarmaceutycznej, w terminie do dnia 15 sierpnia poprzedzającego rok, na który są składane:

- 1) bilanse środków,
 - 2) projekt rozdzielnika masy towarowej z produkcji krajowej z podziałem na odbiorców (§ 3, ust. 2 i 3) i kwartały,
 - 3) projekt planu importu środków z podziałem na odbiorców (§ 3, ust. 2 i 3) i z terminarzem dostaw,
 - 4) projekt planu eksportu środków z produkcji krajowej.
2. Komisja Fitofarmaceutyczna zaopiniuje wymienione w ust. 1 opracowania, w terminie do dnia 25 sierpnia poprzedzającego rok, którego dotyczą i prześle je do Centralnego Zarządu Zbytu Przemysłu Chemicznego.

3. Zaopiniowany (ust. 2) rozdzielnik i plany importu i eksportu Centralny Zarząd Zbytu Przemysłu Chemicznego przedstawi, ze swymi wnioskami PKPG — Departament Handlu, który w porozumieniu z Departamentem Rolnictwa i Leśnictwa zatwierdzi je w terminie do dnia 15 września poprzedzającego rok, którego dotyczą.

§ 6. 1. BZ, w terminie 6 dni od daty otrzymania rozdzielnika zatwierdzonego przez PKPG — oraz planu importu poda do wiadomości odbiorcom (§ 3, ust. 2 i 3) wysokość przydziałów. W tym samym terminie BZ poda do wiadomości Centrali Importowo-Eksportowej Chemikalii i Aparatury Chemicznej „Ciech“ plan importu i eksportu.

2. Na podstawie otrzymanych według rozdzielnika PKPG przydziałów odbiorcy bezpośredni (§ 3, ust. 2) nadesłają do BZ, w terminie do dnia 15 października poprzedzającego rok, którego dotyczą, adresy wysyłkowe a odbiorcy aparatu handlowego (§ 3, ust. 3) opracują rozdzielniki wojewódzkie w ujęciu kwartalnym i przesyłają je w tym samym terminie, również do BZ.

3. BZ opracuje zbiorcze zestawienie rozdzielników (ust. 2) po czym prześle w terminie do dnia 25 października poprzedzającego rok którego dotyczą, właściwym składnicom rejonowym wycinki rozdzielników na poszczególne województwa (rozdzielniki wojewódzkie).

4. Ministerstwa (urzędy centralne) sprawujące nadzór nad odbiorcami (§ 3, ust. 2 i 3) mogą zgłosić do BZ zmiany dotyczące wysokości przydziałów środków lub rozdzielnika wojewódzkiego jedynie na 6 tygodni przed rozpoczęciem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

§ 7. 1. Rozdzielnik ustala dla odbiorców (§ 3, ust. 2 i 3) przydział poszczególnych środków na okres roku kalendarzowego. Masa towarowa poszczególnego kwartału musi być bez względu na okres stosowania środków postawiona do dyspozycji przez BZ i odebrana przez odbiorców w czasie trwania danego kwartału.

2. Przyznane a niezrealizowane przydziały wygasają z dniem 31 grudnia roku, którego dotyczą.

§ 8. 1. Po otrzymaniu z BZ przydziału środków dla województwa, składnice rejonowe dokonają rozdziału masy towarowej pierwszego kwartału na jednostki organizacyjne odbiorców (§ 3, ust. 3) działające na szczeblu powiatu, przy współudziale przedstawicieli Wydziałów Rolnictwa i Leśnictwa, Zdrowia, prezydium wojewódzkich rad narodowych, Stacji Ochrony Roślin oraz zainteresowanych odbiorców na szczeblu wojewódzkim. Z komisijnego rozdziału masy towarowej należy sporządzić protokół i przesać go do BZ.

2. Rozdział powinien być dokonany w zależności od organizacji odbiorców na jednostki hurtowe (składnice, Centralny Zarząd Hurtu Artykułów Gospodarstwa Domowego, „Centrowet“ — Centrala Zaopatrzenia Weterynaryjno-Zootechnicznego, półhurtowe (PZGS), detaliczne (CNOS) i inne) — biorąc pod uwagę potrzeby terenu oraz stan remanentów u odbiorców.

3. Podział masy towarowej w ramach rozdzielnika wojewódzkiego na II, III i IV kwartał dokonywany będzie w trybie określonym w ust. 1 i 2, w terminie 2 miesięcy przed rozpoczęciem się planowanego kwartału.

§ 9. 1. Na podstawie dokonanego rozdziału masy towarowej na jednostki organizacyjne odbiorców i wniosków odbiorców wyrażonych na zebraniu komisijnym (§ 8, ust. 1) lub zgłoszonych pisemnie a dotyczących jakości środków, ich opakowania, terminów i sposobu dostawy — składnice rejonowe sporządzą zamówienia i przesyłają je do BZ.

2. Składnice rejonowe przesyłają do BZ zamówienia na I kwartał w terminie do dnia 20 listopada poprzedzającego rok, na który są składane, a na II kwartał w terminie do dnia 15 lutego, na III kwartał w terminie do dnia 15 maja i na IV kwartał w terminie do dnia 15 sierpnia danego roku kalendarzowego.

§ 10. Rozdzielniki kwartalne składnic rejonowych zastępują zamówienia odbiorców danego województwa. Rozdzielniki powinny zawierać:

- 1) nazwę artykułu,
- 2) ilości,
- 3) adresy wysyłkowe,
- 4) specyfikacje opakowań,
- 5) terminy dostawy,
- 6) warunki płatności,
- 7) klauzulę zgodności z przydziałem —

oraz powinny być podpisane przez jednostki organizacyjne na szczeblu wojewódzkim lub okręgowym poszczególnych dystrybutorów i odbiorców, dla których towar jest przeznaczony.

§ 11. 1. W przypadku konieczności dokonania przerw między poszczególnymi jednostkami organizacyjnymi tej samej organizacji handlowej na terenie jednego województwa, już po ustaleniu rozdzielników na dany kwartał, do dokonania przerwy właściwe są jednostki organizacyjne działające na szczeblu województwa, po uzgodnieniu stanowiska z Wydziałem Rolnictwa i Leśnictwa, a dla artykułów nierolniczych z Wydziałem Zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

2. W przypadku zaistnienia konieczności przerwy część masy towarowej między województwami w ramach tej samej lub różnych organizacji handlowych na szczeblu wojewódzkim, przerwy takiego może dokonać składnica rejonowa jedynie na wniosek naczelniej jednostki administracyjnej odbiorcy po uzgodnieniu stanowiska z departamentami zaopatrzenia Ministerstw: Państwowych Gospodarstw Rolnych, Rolnictwa lub Zdrowia — w zależności od celów, jakim ma służyć przerzucana masa towarowa.

§ 12. 1. Dostawy towaru przydzielonego na kwartał dokonywane będą sukcesywnie w ciągu całego kwartału w miarę przyływu masy towarowej z zakładów produkcyjnych proporcjonalnie do wysokości przydziału. Zmiana kolejności dostaw dla poszczególnych odbiorców (§ 3 ust. 3) może nastąpić jedynie przez zespół ustalający rozdzielnik.

2. Odbiorcy (§ 3 ust. 2 i 3) są obowiązani do odbioru towarów w terminie do 14 dni od daty otrzymania zawiadomienia ze składnicy rejonowej o przygotowaniu towaru. W razie niezgłoszenia się do odbioru składnica rejonowa ma prawo wysyłki towaru na koszt i ryzyko odbiorcy pod jego adresem.

3. Jednostki organizacyjne odbiorców na szczeblu wojewódzkim odpowiedzialne są za planowy odbiór przydzielonej masy towarowej.

§ 13. 1. Zamówienia na środki z importu składają odbiorcy (§ 3 ust. 2 i 3), którzy uzyskali przydział do Centrali Importowo-Eksportowej Chemikalii i Aparatury Chemicznej „Ciech“, przesyłając kopię zamówienia do BZ.

2. Dostawy z importu dokonywane będą zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego PKPG Nr 399, z dnia 21 września 1951 r. w sprawie ustalenia trybu bezpośredniego zakupu towarów importowanych (Biuletyn PKPG Nr 29, poz. 295).

3. Centrala Importowo-Eksportowa Chemikalii i Aparatury Chemicznej „Ciech“ obowiązana jest do zawiadomienia BZ o dokonanych dostawach z importu.

§ 14. 1. W przypadku wystąpienia lokalnych plag szkodników, na zwalczanie których przydzielone ilości środków nie są wystarczające, zainteresowane PZGS, zespoły Państwowych Gospodarstw Rolnych i inni odbiorcy powinni bezzwłocznie zgłosić dodatkowe zapotrzebowania swoim jednostkom nadrzędnym, które zdecydowały o konieczności dokonania przerwy masy towarowej z innego terenu, a w razie niemożności dokonania przerwy zgłoszą dodat-

kowe zapotrzebowania na środki wprost do BZ, które może je pokryć z własnych remanentów.

2. W przypadku zaistnienia konieczności zmian rozdzielnika, w związku z nagłym wystąpieniem szkodników o charakterze klęski lub zmianami w dostawach środków pochodzących z importu na wniosek właściwego resortu i na podstawie opinii Departamentu Rolnictwa i Leśnictwa PKPG działającego w porozumieniu z Departamentem Handlu — Przewodniczący PKPG zadecyduje o zmianie rozdzielnika.

§ 15. W przypadku zaistnienia kwartalnych zmian produkcyjnych BZ zawiadomi o ich wystąpieniu PKPG Departament Handlu, który w porozumieniu z Departamentem Rolnictwa i Leśnictwa, wprowadzi zmiany do rozdzielnika.

§ 16. Zarządzenie niniejsze nie narusza przepisów o obowiązkach i sposobie zawierania umów.

§ 17. Zarządzenie obowiązuje od dnia 15 lipca 1953 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w. z. E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr. 167 z dnia 3 lipca 1953 r.

Po wypełnieniu poufne

(nazwa instytucji)

ZAPOTRZEBOWANIE
chemicznych środków do tępienia szkodników
na rok

(Wypełnione przykładowo)

Uprawa chroniona	Choroba lub szkodnik	Stosowany środek chemiczny	Powierzchnia uprawy w ha			Powierzchnia chroniona w ha			Ilość zabiegów	Norma zużycia na 1 ha	Zużycie w tonach		Zapotrzebowanie w 1954 w tonach	Uwagi
			1952	1953	1954	1952	1953	1954			1952	1953		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Buraki	tarczyc omarlice	azotox płynny	10,000	12,000	15,000	500	650	800	1	8	4,0	5,2	6,4	
Chmiel	pchełka	azotox w proszku	500	650	800	100	150	250	1	60	6,0	9,0	15,0	
Sady	różne	karbolina emulg.	80	80	80	30	40	40	1	80	0,24	0,32	0,32	

- UWAGI: 1. Dane ilościowe podawać w ha i kilogramach (tonach)
2. Lata w kolumnach 4 do 9 i 12, 13 podane przykładowo
3. W nagłówku kolumny 4, 7, 12 należy podać rok, poprzedzający opracowanie zapotrzebowania
„ „ 5, 8, 13 „ „ rok, w którym opracowuje się zapotrzebowanie
„ „ 6, 9, 4 „ „ rok, na który składa się zapotrzebowanie

91.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

Nr 170 z dnia 4 lipca 1953 r.

(znak: KL8A-07-08)

w sprawie usprawnienia przewozu ładunków i osób przy budowie, rozbudowie i adaptacji obiektów przemysłowych i mieszkaniowych.

W celu należytego zorganizowania przewozów w związku z prowadzonymi budowlami zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy ustalaniu lokalizacji szczegółowej projektowanych nowych obiektów służby inwestycyjne zwrócą specjalną uwagę na możliwości wykorzystania istniejących i planowanych dróg wodnych, kolejowych i kołowych dla potrzeb przewozowych wykonawcy tych obiektów.

§ 2. W toku opracowania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla obiektów rozbudowywanych lub adaptowanych, inwestor obowiązany jest:

- 1) ustalić dla poszczególnych etapów budowy niezbędną przepustowość dróg komunikacyjnych, uwzględniając potrzeby istniejących lub oddawanych do eksploatacji obiektów,
- 2) dopilnować, aby harmonogramy opracowywania dokumentacji projektowo-kosztorysowej zapewniały odda-

nie do użytkowania dróg komunikacyjnych w terminach wynikających z potrzeb budowy.

§ 3. 1. Przy obiektach rozbudowywanych lub adaptowanych inwestor obowiązany jest w czasie budowy:

- 1) wyznaczyć koordynatora ruchu masy ładunkowej potrzebnej do normalnej produkcji inwestora, z ruchem masy ładunkowej, potrzebnej dla wykonującego budowę,
- 2) utworzyć grupy konserwujące drogi komunikacyjne na terenie budowy, wyposażyć je w odpowiedni sprzęt i wyznaczyć pracownika odpowiedzialnego za należyty stan dróg.

2. Czynności określone w ust. 1 pkt 2) inwestor może zlecić wykonawcy odrębną umową.

§ 4. Biuro projektów w stadium opracowywania rysunków roboczych obiektów nowoznaczonych i rozbudowywanych powinno uwzględnić jak najwcześniejsze opracowanie rysunków, pozwalających na przystąpienie do wykonania dróg stałych i półstałych dla wykonawcy.

§ 5. Biuro projektów przy opracowywaniu planu organizacji placu budowy dla większych obiektów powinno zawsze uwzględniać potrzeby w zakresie dróg komunikacyjnych, a mianowicie:

- 1) uwzględnić maksymalne wykorzystanie istniejącego transportu szynowego, maksymalne wykorzystanie dróg przewidzianych jako stałe,
- 2) sporządzić plan rozbudowy sieci dróg szynowych i kołowych zgodny z harmonogramem robót oraz dostaw

materiałów budowlanych i możliwości uzyskania poszczególnych rodzajów sprzętu transportowego.

§ 6. Przy obiektach nowowznoszonych wykonawca obowiązany jest:

- 1) przy niwelacji terenu oraz dla zaopatrywania budow w materiały budowlane:
 - a) zbudować drogi półstałe lub przenośne, umożliwiające przejazd pojazdów samochodowych i konnych również w czasie zwiększonych opadów atmosferycznych i w warunkach zimowych,
 - b) zbudować w pierwszej kolejności drogi dla transportu szynowego i kołowego, przewidziane w projekcie inwestycji,
 - c) zbudować drogi dojazdowe dla transportu szynowego, przy czym drogi te powinny posiadać charakter półstały,
 - d) zbudować urządzenie zezwalające na zmechanizowanie prac przeładunkowych;
- 2) w czasie prowadzenia budowy:
 - a) utworzyć specjalne grupy konserwacji dróg komunikacyjnych budowy, wyposażone w odpowiedni sprzęt do konserwacji,
 - b) wyznaczyć odpowiedzialnego pracownika za należyte utrzymanie dróg,
 - c) wyznaczyć odpowiedzialnego pracownika za koordynację postępu budowy dróg, stosownie do harmonogramu dostaw materiałowych oraz koordynację masy ładunkowej potrzebnej dla budowy głównego wykonawcy i subwykonawców.

§ 7. W przypadku kiedy plan organizacji placu budowy opracowuje generalny wykonawca, ciężar na nim obowiązki wymienione w § 5.

§ 8. Przy prowadzeniu rozbudowy lub adaptacji istniejących obiektów należy stosować postanowienia zawarte w § 6 pkt 1 oraz § 6 pkt 2 o ile czynności te inwestor zlecił wykonawcy (§ 3 ust. 2).

§ 9. Zainteresowani ministrowie mogą w drodze zarządzeń dostosować zasady zawarte w niniejszym zarządzeniu do potrzeb podległych jednostek.

§ 10. Minister Budownictwa Przemysłowego poleci Instytutowi Techniki Budownictwa opracowanie metody budowy półstałych i przenośnych dróg dojazdowych na budowach.
**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
 PLANOWANIA GOSPODARCZEGO** w. z. **E. Szyr**

92.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
 PAŃSTWOWEJ KOMISJI
 PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

Nr 171 z dnia 4 lipca 1953 r.

(znak PR-40-01-156)

w sprawie powołania komisji do opracowania zagadnień związanych z regeneracją łożysk tocznych.

W celu postawienia na właściwym poziomie regeneracji łożysk tocznych i skoordynowania prac prowadzonych w tym zakresie przez poszczególne resorty, zarządza się w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu Maszynowego, Górnictwa, Przemysłu Drobnoego i Rzemiosła, Transportu Drogowego i Lotniczego, Handlu Zagranicznego i Rolnictwa, co następuje:

§ 1. Powołuje się przy Departamencie Przemysłu Maszynowego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) komisję do opracowania zagadnień związanych z regeneracją łożysk tocznych, zwaną dalej komisją.

§ 2. Do zadań komisji należy określenie wytycznych działalności poszczególnych warsztatów regeneracyjnych łożysk tocznych istniejących w ramach resortów, oraz udzielanie pomocy tym warszatom w zakresie:

- 1) opracowania zasad organizacji regeneracji łożysk tocznych,
- 2) opracowania zasad jednolitego procesu technologicznego w zakresie regeneracji łożysk tocznych,
- 3) ustalenia zasad znakowania łożysk tocznych regenerowanych,
- 4) opracowywania innych zagadnień mogących wyniknąć w czasie uruchomienia regeneracji wymagających właściwego rozwiązania,
- 5) wydawania kierownikom warsztatów instrukcji w zakresie wykonywanych przez warsztaty prac,
- 6) składania Przewodniczącemu PKPG i ministrom, którym podlegają warsztaty regeneracyjne, wniosków w sprawach objętych zakresem zadań komisji.

§ 3. W skład komisji wchodzi:

- 1) jako przewodniczący — inż. Wacław Pelc — z Ministerstwa Przemysłu Maszynowego,
- 2) jako zastępca przewodniczącego — fachowiec wyznaczony przez Ministra Przemysłu Maszynowego,
- 3) jako członkowie fachowcy wyznaczeni przez Ministrów: Górnictwa, Przemysłu Drobnoego i Rzemiosła, Transportu Drogowego i Lotniczego, Rolnictwa i Handlu Zagranicznego — po jednym przez każdego z wymienionych ministrów.

Sekretarza komisji wyznaczy Minister Przemysłu Maszynowego.

§ 4. 1. Komisja upoważniona jest do stałej współpracy z Pracownią Konstrucyjną łożysk Tocznych (Biuro Konstrucyjne łożysk Tocznych) przy Ministerstwie Przemysłu Maszynowego, w zakresie:

- 1) opracowywania dokumentacji regeneracji łożysk (rysunków itp.),
- 2) opracowywania właściwego znakowania łożysk regenerowanych,
- 3) opracowania typowej roboczej technologii regeneracji łożysk tocznych, umożliwiającej każdemu zakładowi stworzenie technologii roboczej,
- 4) opracowywania zasad kooperacji między zakładami przemysłu kluczowego i warsztatami regeneracji łożysk tocznych.

2. Warsztaty regeneracyjne łożysk tocznych wydelegują do dyspozycji Pracowni Konstrucyjnej łożysk Tocznych po jednym pracowniku technicznym na okres potrzebny do opracowania zagadnień regeneracji.

§ 5. Przewodniczący Komisji upoważniony jest do:

- 1) opiniowania wniosków w zakresie regeneracji łożysk tocznych, złożonych przez jednostki organizacyjne zainteresowane w zagadnieniu regeneracji tych łożysk,
- 2) bezpośrednich konsultacji z zainteresowanymi jednostkami,
- 3) udzielanie prac zleconych na szczegółowe opracowanie zagadnień i opiniowanie opracowanych zagadnień.

§ 6. Opracowanie poszczególnych zagadnień należących do zakresu działania komisji przewodniczący komisji może powierzyć rzeczoznawcom zarówno spośród członków komisji jak i spośród innych osób na zasadzie umowy, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 7. 1. Posiedzenie komisji zwołuje jej przewodniczący w miarę potrzeby.

2. Uchwały komisji zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Głosowanie odbywa się jawnie.

3. Do ważności uchwał komisji konieczna jest obecność na posiedzeniu przewodniczącego, lub jego zastępcy, i co najmniej $\frac{2}{3}$ ogólnej liczby członków.

§ 8. Przewodniczący komisji przedstawia uchwały komisji i składa miesięczne sprawozdania z jej działalności Departamentowi Przemysłu Maszynowego PKPG, odpisy uchwał i sprawozdań przewodniczący komisji przesyła do wiadomości ministerstw reprezentowanych w komisji.

§ 9. Przewodniczący komisji opracuje preliminarz wydatków, który podlega zatwierdzeniu przez Przewodniczącego PKPG.

§ 10. Miejscem urzędowania komisji jest siedziba „Cebiloż” w Warszawie, ul. Filtrowa nr 71 a.

§ 11. 1. Wydatki komisji będą pokrywane z budżetu PKPG na podstawie zatwierdzonego przez Przewodniczącego PKPG preliminarza wydatków.

2. Wydatki związane z delegowaniem pracowników technicznych zgodnie z postanowieniami § 4 ust. 2 ponoszą zakłady delegujące.

W porozumieniu:

MINISTER PRZEMYSŁU MASZYNOWEGO J. Tokarski

MINISTER PRZEMYSŁU DROGOWEGO I LOTNICZEGO J. Rustecki

MINISTER HANDLU ZAGRANICZNEGO K. Dąbrowski

MINISTER GÓRNICTWA R. Nieszporek

MINISTER ROLNICTWA J. Dąb-Kociol

MINISTER PRZEMYSŁU DROBNEGO I RZEMIOSŁA A. Żebrowski

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w. z. E. Szyr

93.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
I MINISTRA FINANSÓW**

Nr 172 z dnia 4 lipca 1953 r.

(znak: CE6A-14-1)

w sprawie Funduszu Wyrównawczego Ministerstwa Handlu Wewnętrznego.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 26, poz. 90 i Nr 61, poz. 478 oraz z 1950 r. Nr 22, poz. 188) i § 1 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Fundusz Wyrównawczy Ministerstwa Handlu Wewnętrznego przeznaczona się na pokrywanie:

1) rabatów hurtowych udzielanych przez określone hurtownie przedsiębiorstw państwowych hurtowniom powiatowym związków gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska”,

2) dodatkowych rabatów detalicznych:

a) udzielanych przez określone hurtownie i składnice przedsiębiorstw państwowych i spółdzielczych gminnym spółdzielniom „Samopomoc Chłopska” lub powiatowym związkom gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” z przeznaczeniem dla gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska”,

b) przelewanych z rachunku Funduszu Wyrównawczego na specjalny rachunek Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, a przeznaczonych do podziału między gminne spółdzielnie, których planowa akumulacja, w odniesieniu do obrotów detalicznych,

jest niższa od przeciętnej zaplanowanej dla całości szczebla detalu Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”,

3) prowizji należnych hurtowniom przedsiębiorstw państwowych za organizowanie obrotów tranzytowych na rzecz powiatowych związków gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

2. Wysokość rabatów hurtowych i dodatkowych rabatów detalicznych oraz wykaz przedsiębiorstw zobowiązanych do udzielania tych rabatów określa załącznik nr 1.

3. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może uzupełniać wykaz przedsiębiorstw podanych w załączniku nr 1 oraz ustala wysokość rabatów hurtowych i dodatkowych rabatów detalicznych.

4. Minister Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Ministrem Finansów ustala sposób przekazywania z rachunku Funduszu Wyrównawczego oraz sposób podziału pomiędzy gminne spółdzielnie kwot określonych w ust. 1 pkt. 2) lit. b).

§ 2. 1. Fundusz Wyrównawczy Ministerstwa Handlu Wewnętrznego tworzy się:

1) z części zrealizowanej marży hurtowej określonych państwowych przedsiębiorstw,

2) z dotacji przewidzianej na ten cel w budżecie Państwa.

2. Wysokość części marży hurtowej przekazywanej na rzecz Funduszu Wyrównawczego Ministerstwa Handlu Wewnętrznego oraz wykaz przedsiębiorstw zobowiązanych do jej odprowadzania określa załącznik nr 2.

3. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może uzupełniać wykaz przedsiębiorstw podanych w załączniku nr 2 oraz ustala wysokość części marży hurtowej, przekazywanej na rzecz Funduszu Wyrównawczego.

§ 3. Sposób dokonywania rozliczeń z rachunkiem Funduszu Wyrównawczego i księgowania na tym rachunku określa instrukcja Ministra Handlu Wewnętrznego wydana w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 4. W zakresie unormowanym niniejszym zarządzeniem tracą moc obowiązującą:

1) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 30 grudnia 1950 r. w sprawie utworzenia Funduszu Wyrównawczego dla rozliczeń między państwowymi przedsiębiorstwami, a spółdzielniami Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w związku z obrotami handlowymi w 1951 r. (Biuletyn PKPG nr 3, poz. 22 i nr 24, poz. 251),

2) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów nr 93 z dnia 20 marca 1952 r. w sprawie Funduszu Wyrównawczego dla rozliczeń między państwowymi przedsiębiorstwami handlowymi, a spółdzielniami Centrali Rolniczych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” (Biuletyn PKPG nr 12, poz. 75),

3) pisma okólne Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w sprawie listy central handlowych uprawnionych do udzielania rabatów hurtowych powiatowym związkom gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” — z dnia 17 stycznia 1951 r. (Biuletyn PKPG nr 3, poz. 32 i nr 24, poz. 258 i 263).

§ 5. Zarządzenie obowiązuje od 1 stycznia 1953 r.

W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW w. z. W. Trąmpczyński

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO w. z. H. Ochab

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w. z. E. Szyr

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 172 z dnia 4 lipca 1953 r.

Wysokość rabatów hurtowych i dodatkowych rabatów detalicznych oraz wykaz przedsiębiorstw zobowiązanych do udzielania tych rabatów Powiatowym Związkom Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“.

§ 1. Ustala się wykaz państwowych przedsiębiorstw zobowiązanych do udzielania rabatów hurtowych powiatowym | związkom gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska“ oraz wysokość tych rabatów jak następuje:

L. p.	Nazwa przedsiębiorstwa	Artykuł lub grupa artykułów	Wysokość rabatu hurt.	Podstawa obliczenia rabatu
1	Centrala Tekstylna	wszystkie artykuły	3,0%	cena detal.
2	Centrala Odzieżowa	„ „	3,0%	„ „
3	Centrala Handlowa Przemysłu Skórzanego	„ „	3,0%	„ „
4	Centrala Handlowa Przemysłu Papierniczego	„ „	4,0%	„ hurt.
5	Centrala Handlowa Ceramiki	„ „	4,0%	„ detal.
6	Centralny Zarząd Zbytu Przemysłu Chemicznego	wyroby gumowe	4,0%	„ hurt.
		artykuły fotochemiczne	5,0%	„ „
		pozostałe artykuły	6,0%	„ „
7	Centrala Sprzętu Samochodowego „Motozbyt”	rowery, części do rowerów i samochodów	3,0%	„ „
8	Centrala Produktów Naftowych	wszystkie artykuły	8,0%	„ „
9	Centrala Handlowa Farmaceutyczna „Centrofarm”	artykuły farmaceutyczne, wata i opatrunki	7,0%	„ „
		zioła	9,0%	„ „
10	Centrala Rybna	konserwy i marynaty	5,0%	„ detal.
		pozostałe artykuły	6,0%	„ „
11	Centrala Handlowa Sprzętu Sportowego	artykuły, których głównym dystrybutorem jest Centrala Handlowa Sprzętu Sportowego	3,0%	„ „
		pozostałe artykuły	w wysokościach ustalonych dla głównych dystrybutorów	„ „
12	Centralny Zarząd Hurtu Artykułów Gospodarstwa Domowego	artykuły których głównym dystrybutorem jest C.Z. Hurtu Art. Gospod. Domowego	3,0%	cena detal.
		pozostałe artykuły	w wysokościach ustalonych dla głównych dystrybutorów	„ „
13	Centralny Zarząd Hurtu Galanteryjnego	artykuły, których głównym dystrybutorem jest C.Z. Hurtu Galanteryjnego	2,5%	cena detal.
		pozostałe artykuły	w wysokościach ustalonych dla głównych dystrybutorów	„ „

§ 2. 1. Wysokość dodatkowego rabatu detalicznego udzielanego przez hurtownie i składnice przedsiębiorstw państwowych i spółdzielczych, określone w § 3, gminnym spółdzielniom „Samopomoc Chłopska” lub powiatowym związkom gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” z przeznaczeniem dla gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” wynosi — 2,6% od sumy każdej faktury.

2. Wysokość dodatkowego rabatu detalicznego przelewane go z rachunku Funduszu Wyrównawczego na specjalny rachunek Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, a przeznaczonego do podziału między gminne spółdzielnie „Samopomoc Chłopska” wynosi 1,5% od sprzedaży dokonanych przez hurtownie i składnice przedsiębiorstw określonych w § 3, na rzecz gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” lub powiatowych związków gminnych spółdzielni, gdy sprzedaż dokonywana jest na rzecz gminnych spółdzielni.

§ 3. 1. Do udzielania dodatkowych rabatów detalicznych zobowiązane są hurtownie i składnice następujących przedsiębiorstw:

- 1) Centrala Tekstylna,
- 2) Centrala Odzieżowa,
- 3) Centrala Handlowa Przemysłu Skórzanego,
- 4) Centralny Zarząd Hurtu Galanteryjnego — w zakresie tych rodzajów towarów, które są rozprowadzane przez Centralę Tekstylną, Centralę Odzieżową i Centralę Handlową Przemysłu Skórzanego,
- 5) Spółnota Pracy — w zakresie tych rodzajów towarów, które są rozpro-

wadzone przez Centralę Tekstylną, Centralę Odzieżową i Centralę Handlową Przemysłu Skórzanego.

2. Dodatkowe rabaty detaliczne nie są udzielane przy sprzedaży pasmanterii, galanterii skórzanej i wyrobów futrzarskich.

Załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 172 z dnia 4 lipca 1953 r.

Wysokość części marży hurtowej, przekazywanej na rzecz Funduszu Wyrównawczego Ministerstwa Handlu Wewnętrznego, oraz wykaz przedsiębiorstw zobowiązanych do odprowadzania części marży hurtowej

Ustala się wykaz przedsiębiorstw zobowiązanych do odprowadzania części marży hurtowej oraz wysokość części marży hurtowej przekazywanej na rzecz Funduszu Wyrównawczego Ministerstwa Handlu Wewnętrznego, jak następuje:

L. p.	Nazwa przedsiębiorstwa	Wysokość części marży hurtowej	Podstawa obliczenia
1	Centrala Tekstylna	2%	cena detaliczna
2	Centrala Odzieżowa	1,6%	„ „
3	Centrala Handlowa Przemysłu Skórzanego	1,6%	„ „

94.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 173 z dnia 4 lipca 1953 roku

(znak: BU1-3-1-2)

w sprawie zasad opracowania projektu planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej oraz projektu planu pracy biur projektów.

Na podstawie § 3 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 26, poz. 190 i z 1950 r. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy opracowywaniu projektu planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej oraz projektu planu pracy biur projektów należy stosować zasady i tryb określony w Instrukcji PKPG nr 23 b w sprawie zasad opracowania projektu planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej oraz projektu planu pracy biur projektów, stanowiącej załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia.

§ 2. 1. Termin wykonania prac wynikających z załączonej instrukcji ustalony będzie odrębnie na każdy rok kalendarzowy.

2. Termin prac na rok 1953 podany jest w załączniku nr 2 do niniejszego zarządzenia.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w. z. E. Szyr

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 173 z dnia 4.VII.1953 r.

PAŃSTWOWA KOMISJA
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Departament Budownictwa

INSTRUKCJA nr 23 b

w sprawie zasad opracowania projektu planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej oraz projektu planu pracy biur projektów.

Rozdział I.

Ogólne zasady opracowania projektu planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej oraz projektu planu pracy biur projektów.

§ 1. Projekt planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej stanowi zestawienie prac projektowo-kosztorysowych niezbędnych do realizacji w roku planowanym, robót budowlano-montażowych wchodzących w zakres inwestycji bądź też kapitalnych remontów.

2. Projekt planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej ma na celu zorientowanie o stanie posiadania dokumentacji projektowo-kosztorysowej oraz o stopniu przygotowania dokumentacji projektowo-kosztorysowej w roku planowym dla potrzeb inwestycji, bądź też kapitalnych remontów przewidzianych do realizacji w roku planowym, oraz inwestycji przewidzianych do realizacji w latach przyszłych.

§ 2. 1. Projekt planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej opracowują inwestorzy naczelni w oparciu o materiały i wnioski inwestorów bezpośrednich.

2. Na podstawie projektów planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej opracowanych przez inwestorów naczelnych inwestorzy centralni opracują resortowy projekt planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla realizacji inwestycji i kapitalnych remontów w roku planowym oraz projekt planu potrzeb w zakresie dokumentacji dla inwestycji lat przyszłych.

3. Projekty planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej powinny być oparte:

- 1) o analizę potrzeb dokumentacyjnych roku planowego,
- 2) o analizę najpilniejszych potrzeb dokumentacyjnych dla inwestycji, które mają być realizowane w latach przyszłych,
- 3) o program szerokiego zastosowania typizacji (budynków, budowli, pojedynczych obiektów itp.).

§ 3. 1. Na podstawie projektów planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej zostaną opracowane zapotrzebowania na wykonanie w roku planowym przez poszczególne biura projektów prace z zakresu dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

2. Zapotrzebowania te zawierają zestawienie poszczególnych prac projektowo-kosztorysowych stanowiących całość lub część dokumentacji projektowo-kosztorysowej niezbędnej do realizacji inwestycji, kapitalnych remontów w roku planowym oraz w latach przyszłych i projektowanych wykonawców tych prac.

3. Zapotrzebowania sporządza się odrębnie dla centralnych zarządów biur projektów oraz dla poszczególnych biur projektów.

§ 4. Zapotrzebowania na wykonanie prac projektowo-kosztorysowych stanowią podstawę do opracowania przez:

- a) ministerstwa sprawujące nadzór nad biurami projektów projektu planu pracy tych biur,
- b) wojewódzkie biura projektów — projektu planu pracy wojewódzkich biur projektów.

§ 5. 1. Projekt planu pracy biur projektów stanowi zestawienie prac projektowo-kosztorysowych przewidzianych do wykonania przez poszczególne biura projektów w roku planowym z wyszczególnieniem budów (obiektów lub budowli), do których te prace odnoszą się.

2. Projekt planu pracy biur projektów obejmuje także zestawienie usług projektowych przewidzianych do wykonania w roku planowym. Do usług projektowych zalicza się między innymi studia niezbędne do opracowania dokumentacji, opracowanie materiałów niezbędnych inwestorowi do założeń projektowych, wykonanie nadzoru autorskiego itp.

3. Do projektu planu pracy biura projektów włącza się tylko te prace projektowo-kosztorysowe oraz usługi projektowe, które będą wykonane własnymi środkami tych biur projektów.

§ 6. Projekt planu pracy biur projektów powinien być opracowany na podstawie:

- a) zapotrzebowań na wykonanie prac projektowo-kosztorysowych przez określone biura projektów — dla potrzeb tego resortu,
- b) zapotrzebowań zgłoszonych przez inne ministerstwa lub urzędy centralne,
- c) oraz analizy możliwości wykonawczych podległych resortowi biur projektów.

§ 7. Przy opracowaniu projektu planu pracy biur projektów specjalną uwagę należy zwrócić na planowe ujęcie dokumentacji dla inwestycji lat przyszłych, jak również rozwinąć równoległe z tym akcją przygotowania niezbędnych do rozpoczęcia prac projektowo-kosztorysowych danych wyjściowych, jak studiów, założeń itp., w celu umożliwienia biurom projektów rozpoczęcia we właściwym okresie roku planowego opracowania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji lat przyszłych.

§ 8. Wykonawstwo prac z zakresu dokumentacji projektowo-kosztorysowej odbywa się systemem zlecieniowym lub systemem gospodarczym.

§ 9. 1. Wykonawcami wszystkich prac projektowo-kosztorysowych z zakresu budownictwa ogólnego, a w szczególności budownictwa mieszkaniowego ZOR, budownictwa administracyjnego, szkolnictwa, służby zdrowia, wszelkiego rodzaju budynków seccjalnych oraz podstawowych obiektów z zakresu handlu i innych budynków o charakterze nieprzemysłowym, powinny być biura projektów podległe Ministerstwu Budownictwa Miast i Osiedli tzw. „Miastoprojekty“.

2. Wykonawcą prac projektowo-kosztorysowych w zakresie budownictwa wiejskiego, a w szczególności budownictwa typowego na wsi jest Centralne Biuro Projektów Budownictwa Wiejskiego podległe Ministerstwu Rolnictwa.

3. Wykonawcą prac projektowo-kosztorysowych podstawowych obiektów z zakresu budownictwa komunalnego powinno być Centralne Biuro Studiów i Projektów Budownictwa Komunalnego podległe Ministerstwu Gospodarki Komunalnej.

4. Prace projektowo-kosztorysowe w zakresie budownictwa przemysłowego, a w szczególności projekty typu złożonego dotyczące budowy nowych zakładów lub rozbudowy, rekonstrukcji, modernizacji istniejących zakładów przemysłowych.

słowych powinny być wykonane przez resortowe biura projektów posiadające kierującą rolę w zakresie technologii odnośnych przemysłów. Część budowlana tych projektów w zakresie budynków przemysłowych o wielkiej kubaturze, o charakterze konstrukcji budowlanych lub typowym powinna być wykonana w drodze kooperacji przez biuro projektów budownictwa przemysłowego podległe Ministerstwu Budownictwa Przemysłowego.

5. Prace projektowo-kosztorysowe dotyczące innych dziedzin (np. transportu, kolei, żegluga itp.) powinny być wykonane przez biura projektów podległe właściwym resortom.

6. Prace projektowo-kosztorysowe dotyczące podstawowych inwestycji Ministerstwa Przemysłu Drobniego i Rzemiosła powinny być wykonane przez Centralne Biuro Studiów i Projektów Drobnej Wytwarzalności „Drobprojekt”, podległe temu ministerstwu.

7. Wszelkie inne prace projektowo-kosztorysowe dla inwestycji drobnych o charakterze lokalnym, nietypowym w skali krajowej, a w szczególności dotyczące adaptacji, rekonstrukcji budynków oraz dla robót z planu kapitalnych remontów powinny być zgłaszane do wojewódzkich biur projektów. Przez wojewódzkie biura projektów mogą być również wykonane w miarę ich możliwości i inne prace z zakresu odpowiadającego działalności resortowych biur projektów, w wypadku braku mocy produkcyjnej w tych biurach lub z innych uzasadnionych przyczyn.

8. Przy wyborze wykonawcy dokumentacji projektowo-kosztorysowej szczególnie dla prac drobnych nie wymagających specjalizacji, inwestor naczelny powinien na wykonawcę wybierać te organizacje projektowe, których siedziba znajduje się najbliżej danego obiektu.

§ 10. Wykaz centralnych zarządów biur projektów, biur projektów podległych bezpośrednio ministerstwu oraz wojewódzkich biur projektów stanowi załącznik do niniejszej instrukcji.

Rozdział II.

Tryb opracowania projektu planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

§ 11. 1. Inwestorzy naczelni opracowują projekt planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej — odrębnie dla potrzeb inwestycji i planu kapitalnych remontów roku planowanego na formularzu DPK-1, odrębnie dla inwestycji lat przyszłych na formularzu DPK-1a.

2. Podstawą opracowania projektu planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej są materiały i wnioski przesłane przez inwestorów bezpośrednich. Zakres tych materiałów określa inwestorzy naczelni.

§ 12. W toku opracowywania projektów planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej — inwestorzy naczelni — opracowują wycinki tego planu w postaci „Zapotrzebowania na wykonanie w roku planowym przez poszczególne biura projektów prac z zakresu dokumentacji projektowo-kosztorysowej” (formularz DPK-2).

§ 13. 1. Zapotrzebowania te są uzgadniane przez inwestorów naczelnych z centralnymi zarządami biur projektów lub biurami projektów bezpośrednio podległymi ministerstwu oraz wojewódzkimi biurami projektów — w celu stwierdzenia:

- możliwości wykonania prac przez przewidziane biura projektów,
- konieczności kooperacji różnych biur projektów,
- realności terminów opracowania poszczególnych stadiów lub części dokumentacji projektowo-kosztorysowej (w przybliżeniu do kwartału),
- właściwego oszacowania kosztu opracowania przewidzianego stadium lub części dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

2. Fakt uzgodnienia poszczególnych zapotrzebowań zostaje stwierdzony przez odpowiedni centralny zarząd biur projektów lub biuro projektów — adnotacją poczynioną przez nie na końcu zapotrzebowania.

§ 14. Jeżeli w toku uzgadniania zapotrzebowań z biurami projektów poczynione zostały pewne poprawki przez centralny zarząd biur projektów lub biura projektów, co do których inwestor naczelny nie ma zastrzeżeń, poprawki te powinny być uwzględnione w opracowywanym przez inwestora naczelnego projekcie planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej. Natomiast poprawki, co do których inwestor wysuwa pewne zastrzeżenia, zostają uwidocznione przy poszczególnych pozycjach na zapotrzebowaniach — jak też i w projekcie planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

Sprawy niezgodnione między inwestorem naczelnym a centralnym zarządem biur projektów lub biurem projektów z tego samego resortu zostają rozstrzygnięte przez resortowe ministerstwo.

Sprawy niezgodnione między inwestorem naczelnym a biurem projektów nadzorowanym przez inne ministerstwo — zostają rozstrzygnięte na wniosek ministerstwa, do którego należy inwestor naczelny — przez ministerstwo sprawujące nadzór nad danym centralnym zarządem biur projektów lub biurem projektów.

§ 15. Zapotrzebowanie na prace projektowo-kosztorysowe przewidziane do wykonania przez zagraniczne organizacje projektowe zastępuje odpowiednie zaświadczenie Biura Dokumentacji Technicznej stwierdzające, że podane prace projektowo-kosztorysowe zostały objęte planem importu dokumentacji na rok planowy. Dotyczy to projektów zamówionych w Biurze Dokumentacji Technicznej przed datą wystawienia zaświadczenia.

§ 16. Inwestor naczelny po zakończeniu akcji uzgadniania zapotrzebowań i po opracowaniu projektu planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej przesyła do inwestora centralnego (w terminie podanym w osobnym terminarzu stanowiącym załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG):

- projekt planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej w roku planowym dla inwestycji realizowanych w roku planowym (formularz DPK-1),
- projekt planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej w roku planowym dla kapitalnych remontów (formularz DPK-1),
- projekt planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej w roku planowym dla inwestycji lat przyszłych (formularz DPK-1a),
- uzgodnione zapotrzebowania na wykonanie w roku planowym przez poszczególne biura projektów prac z zakresu dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

§ 17. Na podstawie nadesłanych przez inwestorów naczelnych projektów planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej oraz uzgodnionych zapotrzebowań inwestorzy centralni w oparciu o zasady podane w § 2:

- ustalają obciążenie podporządkowanych sobie biur projektów pracami projektowo-kosztorysowymi wynikającymi z potrzeb tego resortu,
- opracowują zbiorcze zapotrzebowanie na wykonanie w roku planowym przez centralne zarządy biur projektów lub biura projektów nadzorowane przez inne ministerstwa prac projektowo-kosztorysowych dla potrzeb tego resortu i przesyłają je do ministerstwa sprawującego nadzór nad odpowiednimi biurami projektów z wnioskiem o wprowadzenie tych prac do projektu planu pracy tych biur projektów,
- opracowują:
 - resortowy projekt planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji realizowanych w roku planowym (formularz DPK-4),
 - resortowy projekt planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej w roku planowym dla kapitalnych remontów realizowanych w roku planowym (formularz DPK-4),
 - resortowy projekt planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej w roku planowym dla inwestycji lat przyszłych (formularz DPK-4a).

§ 18. 1. Wyszczególnione projekty planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej stanowią część projektu planu inwestycyjnego na rok planowy i będą wraz z nim jako całość analizowane przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego — Departament Inwestycji.

2. Projekty planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej stanowią również załącznik do projektu planu pracy biur projektów i będą wraz z nim analizowane przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego — Główna Komisja Oceny Projektów Inwestycyjnych.

Rozdział III.

Tryb opracowania projektu planu pracy resortowych biur projektów.

§ 19. Ministerstwa sprawujące nadzór nad biurami projektów opracowują projekty planu pracy dla podległych im biur projektów na podstawie:

- analizy zapotrzebowań przysłanych przez inwestorów naczelnych własnego resortu,
- analizy zapotrzebowań zgłoszonych przez inne ministerstwa lub urzędy centralne (patrz § 17 pkt. 2),

- 3) analizy możliwości szerokiego zastosowania typizacji,
- 4) analizy możliwości produkcyjnych własnych biur projektów.

§ 20. 1. W projekcie planu pracy poszczególnych biur projektów powinny być najpierw wyszczególnione prace projektowo-kosztorysowe niezbędne dla zaspokojenia potrzeb wynikających z realizacji inwestycji roku planowego, a w dalszej kolejności prace z zakresu dokumentacji projektowo-kosztorysowej potrzebnej do realizacji inwestycji lat przyszłych.

2. W zestawieniach prac projektowo-kosztorysowych dotyczących ważniejszych budow (obiektów lub budowli) lub projektów typowych należy podać także budowy (obiekty lub budowle), do których odnoszą się dane prace projektowo-kosztorysowe. Za ważniejsze budowy w rozumieniu niniejszej instrukcji uważa się:

- 1) w zestawieniach opracowywanych przez inwestora naczelnego te budowy, dla których projekt wstępny zatwierdza KOPI inwestora naczelnego, inwestora centralnego i GKOPi przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego,
- 2) w zestawieniach opracowywanych przez inwestora centralnego te budowy dla których projekt wstępny zatwierdza KOPI inwestora centralnego i GKOPi przy PKPG. Pozostałe prace projektowo-kosztorysowe w rozbiu poszczególnych inwestorów mogą być ujęte jedną pozycją w globalnej wartości bez wyszczególniania budow, do których się one odnoszą.

§ 21. Projekt planu pracy powinien zawierać:

- a) określenie inwestora (centralnego, naczelnego i bezpośrodkowego), dla którego są przeznaczone poszczególne prace projektowo-kosztorysowe,
- b) rozmiar prac i stadia projektowe,
- c) terminy wykonania wynikające z zapotrzebowania,
- d) planowy koszt wykonania.

§ 22. Opracowany przez ministerstwo projekt planu pracy biur projektów staje się podstawą do opracowania projektu innych części planu biur projektów w zakresie niezbędnym do opracowania Narodowego Planu Gospodarczego i wraz z nim zostanie przesłany do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie ustalonym w odrębnie podanym terminarzu.

Rozdział IV.

Tryb opracowania projektu planu pracy wojewódzkich biur projektów.

§ 23. Inwestorzy naczelnicy sporządzają zapotrzebowania na prace projektowo-kosztorysowe niezbędne dla realizacji planu inwestycyjnego roku planowego i lat przyszłych oraz dla realizacji planu kapitalnych remontów, dla których dokumentacja projektowo-kosztorysowa będzie wykonana przez wojewódzkie biura projektów.

§ 24. Zapotrzebowania te inwestorzy uzgadniają z wojewódzkimi biurami projektów, które stwierdzają:

- 1) możliwość wykonania danych prac projektowo-kosztorysowych przez posiadane kadry techniczne,
- 2) realność terminów podanych przez inwestorów naczelnicy,
- 3) właściwe oszacowanie kosztu opracowania dokumentacji projektowo-kosztorysowej,
- 4) możliwość zastosowania istniejących projektów typowych.

§ 25. Wojewódzkie biura projektów opracowują swój projekt planu pracy na podstawie uzgodnionych z inwestorami naczelnymi zapotrzebowań na prace projektowo-kosztorysowe oraz na podstawie analizy własnych możliwości produkcyjnych. Projekt ten wojewódzkie biura projektów przesyłają do wstępnej akceptacji do Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego. Równocześnie z projektem planu pracy wojewódzkie biura projektów przedstawiają swoje wnioski dotyczące sposobu załatwienia spraw niezgodnionych z inwestorami naczelnymi.

§ 26. Wojewódzka Komisja Planowania Gospodarczego analizuje nadesłany przez wojewódzkie biuro projektów projekt planu pracy i ewentualnie dokonuje korekty, szczególnie pod kątem potrzeb wynikających z realizacji terenowego planu inwestycyjnego i planu kapitalnych remontów roku planowego oraz pod kątem możliwości produkcyjnych wojewódzkiego biura projektów.

§ 27. Bezpośrednio po dokonaniu analizy i ewentualnej korekty projektu planu pracy wojewódzkiego biura projektów, Wojewódzka Komisja Planowania Gospodarczego prze-

syła do inwestorów naczelnicy propozycje załatwienia niezgodnionych z wojewódzkimi biurami projektów spraw dotyczących sporządzenia dokumentacji projektowo-kosztorysowej niezbędnej do realizacji planu terenowego.

§ 28. Wstępnie zaakceptowany przez Wojewódzką Komisję Planowania Gospodarczego projekt planu pracy wojewódzkich biur projektów zostaje przez wojewódzkie biura projektów przesłany do Ministerstwa Gospodarki Komunalnej celem zestawienia przez Ministerstwo Gospodarki Komunalnej zbiorczego projektu planu pracy wojewódzkich biur projektów.

Rozdział V.

Objaśnienia do formularzy stanowiących załącznik do niniejszej instrukcji:

§ 29.

FORMULARZ DPK-1

Na formularzu DPK-1 inwestor naczelnicy opracowuje projekt planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej w roku planowym dla inwestycji realizowanych w roku planowym. Na tym samym formularzu inwestor naczelnicy opracowuje odrębnie projekt planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej niezbędnej do realizacji planu kapitalnych remontów.

W pierwszej kolejności należy wymienić wszystkie ważniejsze budowy stosując kryterium podane w § 20. Następnie jedną pozycją ujmuje się wszystkie mniejsze inwestycje, które nie zostały wyszczególnione. Należy przy tym pamiętać, że do planu inwestycyjnego roku planowego wejdą tylko te budowy, dla których jest opracowany projekt wstępny.

W rubryce 1 podaje się kolejny numer poszczególnych pozycji.

W rubryce 2 podaje się inwestora bezpośredniego.

W rubryce 3 — nazwę i miejsce projektowanej budowy. Pod pojęcie „budowy“ podciąga się całą inwestycję, która może obejmować kilka obiektów lub budowli (budowa wieloobiektoowa) lub jeden obiekt (budowa jednoobiektoowa). Pod pojęcie budowli podciąga się wszelkie inne roboty inżynierskie.

W rubryce 4 — należy podać koszt globalny budowy przewidziany na podstawie kosztorysu stanowiącego załącznik do projektu wstępnego.

W rubryce 5 — podaje się całkowity koszt wykonania dokumentacji projektowo-kosztorysowej. Rubryka ta jest sumą rubryk 8 + 11.

W rubryce 6 — należy podać wykonane stadia oraz części projektu, dotyczy to w szczególności projektu technicznego i rysunków roboczych. Natomiast nie dotyczy to projektu wstępnego, który ma obejmować całość zagadnienia. Np. projekt wstępny — wykonany 15.V.1953 r., projekt techn., część technologiczna — wykonany 1.VII.1953 r., projekt techniczny, część budowlana — wykonany 1.IX.1953 r., projekt techn., część instal. — wykonany 15.IX.1953 r. itp.

W rubryce 7 — podaje się terminy wykonania poszczególnych stadiów czy też części projektu.

W rubryce 8 — należy podać koszty wykonania tej części dokumentacji, która będzie opracowana do dnia 31.XII. (koszty faktyczne + umowne dla części przewidzianej do wykonania).

Rubryki 9, 10 i 11 — wypełnia się analogicznie jak rubryki 6, 7, 8 z tą tylko różnicą, że w rubrykach tych podaje się plan — natomiast rubryki 6, 7 i 8 wypełnia się na podstawie przewidywanego wykonania.

W rubryce 12 — podaje się nazwę kierującego biura projektów.

W rubryce 13 — wymienia się poszczególnych wykonawców współpracujących przy opracowaniu dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

W rubryce 14 — podaje inwestor zastrzeżenia powstałe w toku uzgadniania z centralnymi zarządami biur projektów lub z biurami projektów.

§ 30.

FORMULARZ DPK-1a

Na formularzu DPK-1a inwestor naczelnicy opracowuje projekt planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji, które będą realizowane w latach przyszłych.

W rubryce 1 — wpisuje się numer poszczególnych pozycji.

W rubryce 2 — należy podać nazwę budowy oraz najważniejsze dane dotyczące tej budowy. W przypadku, gdy jest ustalony inwestor bezpośredni można podać też inwestora.

W rubryce 3 — podaje się orientacyjny koszt budowy obliczony na podstawie założeń lub innych danych technicznych i ekonomicznych.

W rubryce 4 — podaje się nazwę kierującego biura projektów odpowiedzialnego za całość opracowania dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

W rubryce 5 — podaje się orientacyjny koszt wykonania wszystkich prac związanych z przygotowaniem dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

W rubryce 6 — podaje się część kosztów, która jest przewidziana na pokrycie prac badawczych (np. studia, badania gruntu, pomiary itp).

W rubryce 7 — podaje się część kosztów, która jest przewidziana na opracowanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej (projekt wstępny, projekt techniczny, rysunki robocze).

Rubryki od 8 do 12 — dotyczą części prac, które zostaną wykonane do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok planowy.

W rubryce 8 i 9 — w formie opisowej podaje się krótką charakterystykę prac badawczych i prac projektowo-kosztorysowych.

W rubrykach 10 — 12 — podaje się koszt prac, które już są wykonane i tych, które będą ukończone do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok planowy.

Rubryki od 13 do 19 — dotyczą roku planowego.

Rubryki 13 i 14 — wypełnia się w sposób analityczny jak rubryki 8 i 9.

W rubrykach 15, 16 i 17 — podaje się koszt tych prac, które będą wykonane w roku planowym.

W rubryce 18 — określa się termin wykonania poszczególnych prac, podając tylko kwartały.

W rubryce 19 — wymienia się poszczególnych wykonawców prac badawczych oraz projektowo-kosztorysowych np. instytut, biura projektów, inne przedsiębiorstwa lub inne organizacje przewidziane na wykonawców.

§ 31.

FORMULARZ DPK — 2

Na podstawie formularzy DPK-1 i DPK-1a inwestorzy naczelni opracowują formularz DPK-2, który stanowi zapotrzebowania na wykonanie w roku planowym przez poszczególne biura projektów prac z zakresu dokumentacji projektowo-kosztorysowej. Szeregując poszczególne prace projektowo-kosztorysowe należy w I grupie podać te prace, które są niezbędne do realizacji inwestycji roku planowego, przy czym najważniejsze budowy należy wyszczególnić (wg kryterium podanego § 2), mniejsze ująć zbiorczo jedną pozycją.

Również w jednej pozycji należy przewidzieć pewną rezerwę na wykonanie tych prac, które mogą przejść z poślizgu z roku poprzedniego i będą umieszczone w rezerwie planu inwestycyjnego.

W II-giej grupie należy podać prace projektowo-kosztorysowe dla inwestycji lat przyszłych.

W III grupie należy podać usługi projektowe grupując je w pewne zasadnicze pozycje — np.:

- 1) nadzór autorski — należy tu podać najważniejsze budowy, na których będzie on sprawowany,
- 2) inwentaryzacja dotycząca większych obiektów lub budowli powinna być wyszczególniona, drobne prace należy ująć zbiorczo itp.

W rubryce 1 — podaje się numer porządkowy poszczególnych pozycji.

W rubryce 2 — inwestor naczelny wymienia inwestora bezpośredniego.

Inwestor centralny wymienia najpierw inwestora naczelnego a następnie najważniejszych inwestorów bezpośrednich.

Rubryka 3 — nie wymaga wyjaśnień.

W rubryce 4 — należy podać globalny koszt budowy. Przy budowach, które mają być realizowane w roku planowym będzie to koszt wynikający z projektu wstępnego — przy budowach mających być realizowanych w latach przyszłych będzie to orientacyjny koszt wynikający z założeń względnie innych danych technicznych i ekonomicznych.

W rubryce 5 — podaje inwestor ustalony w porozumieniu z biurem projektów — termin dostarczenia do biura projektów danych niezbędnych do rozpoczęcia prac projektowych.

W rubryce 6 — należy podać stadium projektów i wyszczególnić jego części np. projekt techniczny część technologiczna, część budowlana, część energetyczna itp.

W rubryce 7 — podaje się termin wykonania poszczególnych stadiów i części projektu.

W rubryce 8 — podaje się koszt wykonania dokumentacji projektowo-kosztorysowej ustalony z biurem projektów na podstawie obowiązującego cennika.

Rubryki 9 i 10 — nie wymagają wyjaśnień.

Formularz ten stanowi dla ministerstwa sprawującego nadzór nad biurem projektów podstawę do opracowania projektu planu pracy biur projektów, dlatego też należy go uzgodnić w odpowiednim centralnym zarządzie biur projektów lub w biurze projektów.

Fakt uzgodnienia zostaje stwierdzony przez biuro projektów odpowiednią adnotacją poczynioną przez biuro projektów na końcu tego formularza.

Zapotrzebowania sporządzane przez ministerstwa zostają opracowane na tym samym formularzu DPK-2, tylko w nagłówku podaje się, że dotyczy to planu inwestycyjnego ministerstwa lub urzędu centralnego (należy podać nazwę ministerstwa lub urzędu centralnego).

Zapotrzebowanie szereguje się w następujące grupy:

I. „Prace projektowo-kosztorysowe dla inwestycji realizowanych w roku planowym“.

Ogółem ministerstwo:

w tym:

Inwestor naczelny (podać nazwę). Ogółem:

Najważniejsze budowle należy wyszczególnić stosując kryterium podane w § 20.

Pozostałe prace projektowo-kosztorysowe, jak również rezerwę dla poślizgu dla danego inwestora naczelnego należy ująć w jednej pozycji.

W ten sposób należy wyszczególnić wszystkich inwestorów naczelnych.

II. „Prace projektowo-kosztorysowe dla lat przyszłych“ należy podać w tym samym układzie, jak grupę I. Jeżeli ministerstwo pragnie zatrzymać w danym biurze projektów pewną moc produkcyjną na tzw. usługi projektowe, podaje to w III grupie — wyszczególniając.

III. „Usługi projektowe“

Ogółem ministerstwo

w tym:

1) inwestor naczelny

2) „

Należy wyszczególnić wszystkich inwestorów naczelnych, którzy zgłosili zapotrzebowania na usługi projektowe w danym biurze projektów.

Jeżeli do planu resortowego biura projektów zgłoszono zapotrzebowania na kapitalne remonty należy podać to odrębnie w grupie IV. Zaznacza się, że kapitalne remonty powinny być zgłaszane do wojewódzkich biur projektów. Do resortowych biur powinny być zgłaszane tylko poważne, o specjalnym charakterze roboty.

Zapotrzebowania zgłoszone i uzgodnione przez inwestora naczelnego z wojewódzkimi biurami projektów przesyła inwestor naczelny do ministerstwa do wiadomości. Ministerstwo nie sporządza zbiorczych zapotrzebowań dla wojewódzkich biur projektów.

Wojewódzkie biura projektów na podstawie tych zapotrzebowań złożonych przez inwestorów naczelnych opracowują projekt planu pracy na formularzach DPK-3.

§ 32.

FORMULARZ DPK-3

— stanowi projekt planu pracy poszczególnych centralnych zarządów biur projektów, biur projektów podległych ministerstwu oraz wojewódzkich biur projektów.

Plan ten sporządza ministerstwo sprawujące nadzór nad poszczególnymi biurami projektów oddzielnie dla każdego

biura projektów. Planem tym obejmuje ministerstwo potrzeby własnego resortu zgłoszone przez podległych inwestorów naczelnych oraz potrzeby innych resortów, zgłoszone przez poszczególne ministerstwa na formularzach DPK-2.

Poszczególne rubryki od 2 do 8 są powtórzeniem danych zawartych w rubrykach 2-8 w formularzach DPK-2.

W rubrykach od 9 do 12 podaje się rozmiar prac, który będzie wykonany w poszczególnych kwartałach roku. Rozmiar prac zostaje określony wartościowo (koszt wykonanej w tym okresie dokumentacji).

W rubryce 13 — podaje się nazwę kierującego biura projektów.

W wyszczególnieniu należy podać w I grupie:

I. „Prace projektowo-kosztorysowe dla realizacji planu inwestycyjnego roku planowego“.

Ogółem zł
w tym:

1) Ministerstwo (własne) ogółem zł
Inwestor naczelny ogółem zł
najważniejsze obiekty — należy wyszczególnić

1
2
3
4
2) Ministerstwo ogółem
Inwestor Naczelny ogółem
najważniejsze obiekty:

1
2
3
W ten sposób należy podać wszystkie ministerstwa dla których będzie opracowywana dokumentacja projektowo-kosztorysowa.

II. grupę tworzą: „Prace projektowo-kosztorysowe dla lat przyszłych“. Grupę tę należy uszeregować wg ministerstw i inwestorów naczelnych w ten sposób jak grupę pierwszą.

III. grupę tworzą: „Usługi projektowe“ — uszeregowane wg ministerstw i inwestorów naczelnych (jak grupa pierwsza i druga).

IV. grupę ewentualne — „Kapitałne remonty“. Na końcu formularza DPK-3 należy zrobić ogólne zestawienie obciążenia pracami biur projektów.

I grupa ogółem	zł
II „ „	zł
III „ „	zł
IV „ „	zł
Razem:	zł

Wyszczególnione w formularzu DPK-3 obciążenie pracami projektowo-kosztorysowymi stanowi podstawę do ustalenia mocy produkcyjnej poszczególnych biur projektów w projekcie Narodowego Planu Gospodarczego.

Wojewódzkie Biura Projektów — również na formularzu DPK-3 — opracowują w ten sam sposób swój projekt planu pracy szeregując tak samo wszystkie prace do grupy I, II i III.

Poza tym w wojewódzkich biurach projektów wystąpi z zasady grupa IV „Kapitałne remonty“, które należy uszeregować w ten sam sposób jak grupy poprzednie. Zestawienie ogólne obejmuje następujące grupy:

I grupa „Prace projektowo-kosztorysowe dla roku planowego“ ogółem zł
II grupa „prace projektowo-kosztorysowe dla lat przyszłych“ ogółem zł
III grupa „Usługi projektowe“ ogółem zł
IV grupa „Kapitałne remonty“ ogółem zł

Razem obciążenia biura zł

Ministerstwo Gospodarki Komunalnej na podstawie projektów planu pracy poszczególnych wojewódzkich biur projektów wstępnie zaakceptowanych przez WKPG opracowuje zbiorczy projekt planu pracy na formularzu DPK-3 szeregując w następujący sposób.

I grupa „Prace projektowo-kosztorysowe dla inwestycji realizowanych w roku planowym“.

Wojewódzkie Biura Projektów — ogółem zł
w tym:

1) Ministerstwo Gospodarki Komunalnej ogółem
inwestor naczelny ogółem
najważniejsze budowy itd.
2) Ministerstwo ogółem
inwestor naczelny ogółem itd.

W ten sam sposób należy uszeregować II, III i IV grupę. Na ostatnim formularzu należy umieścić:

Zestawienie ogólne: obejmujące pełne obciążenie wszystkich wojewódzkich biur projektów.

1) prace projektowo-kosztorysowe dla realizacji planu inwestycyjnego roku planowego ogółem zł
2) Prace projektowo-kosztorysowe dla lat przyszłych ogółem zł
3) Usługi projektowe ogółem zł
4) Prace projektowo-kosztorysowe dla planu kapitałnych remontów ogółem zł

§ 33.

FORMULARZ DPK-4

— jest resortowym projektem planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji realizowanych w roku planowym dla każdego inwestora centralnego (ministerstwa lub urzędu centralnego).

Podstawą do opracowania tego formularza są formularze DPK-1 i DPK-2 nadesłane przez inwestorów naczelnych. Inwestor centralny (ministerstwa lub urzędy centralne) opracowując ten formularz powinien uwzględnić wszelkie zastrzeżenia poczynione przez biura projektów względnie ministerstwa nadzorującego poszczególne biura projektów oraz wnioski Wojewódzkich Komisji Planowania Gospodarczego odnośnie tych prac, które mają być wykonane przez wojewódzkie biura projektów.

W wyszczególnieniu należy podać „Prace projektowo-kosztorysowe dla realizacji planu inwestycyjnego całego resortu“.

Ogółem zł
w tym:
Inwestor Naczelny ogółem
najważniejsze budowy (wyszczególnić)

1
2
3
wymieniając w ten sposób wszystkich inwestorów naczelnych i najważniejsze budowy.

W rubrykach od 1 do 12 podaje się dane z odpowiednich rubryk w formularzu DPK-1.

Dane cyfrowe do rubryk 13 i 14 otrzymuje się z formularzy DPK-2, do rubryki 15 na podstawie zaświadczeń otrzymywanych z Biura Dokumentacji Technicznej — do rubryki 16 — na podstawie formularza DPK-1.

§ 34.

FORMULARZ DPK-4a

Na formularzu tym inwestor centralny (ministerstwo, urzędy centralne) opracowują resortowy projekt planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji lat przyszłych.

Formularz ten należy wypełnić w sposób analogiczny jak formularz DPK-4, na podstawie formularzy DPK-1a oraz DPK-2.

Rubryki od 1 do 18 — są powtórzeniem danych z formularza DPK-1a. Dane cyfrowe do rubryk 19 do 22 otrzymuje się w sposób analogiczny, jak w formularzu DPK-4.

Załącznik nr 2 do Zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 173 z dnia 3 lipca 1953 r.

TERMINARZ PRAC

dla opracowania projektu planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej oraz projektu planu pracy biur projektów na rok 1954.

§ 1. W terminie do dnia 25 lipca 1953 r. inwestorzy naczelni prześlą do nadzorujących je ministerstw względnie urzędów centralnych:

1) projekty planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej w r. 1954 (form. DPK-1, DPK-1a) opracowane na podstawie uzgodnień dokonanych z poszczególnymi centralnymi zarządami biur projektów lub biurami projektów,
2) uzgodnione zapotrzebowania na wykonanie w roku 1954 przez poszczególne biura projektów prac z zakresu dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

§ 2. W terminie do dnia 1 sierpnia 1953 r. inwestorzy projekty planu pracy wojewódzkich biur projektów i prześlą centralni — (ministerstwa i urzędy centralne) zakończą opracowywanie zbiorczych zapotrzebowań na prace projektowo-kosztorysowe, które mają być wykonane:

- a) przez własne biuro projektów,
- b) przez biura projektów podległe innym ministerstwom i przekażą je bezzwłocznie do ministerstw sprawujących nadzór nad poszczególnymi biurami projektów.

§ 3. Dnia 5 sierpnia ministerstwa sprawujące nadzór nad biurami projektów zakończą akcję przyjmowania zapotrzebowań na prace projektowo-kosztorysowe od innych ministerstw lub urzędów centralnych.

§ 4. 1. Wojewódzkie biura projektów zakończą akcję przyjmowania zleceń od inwestorów naczelnych dnia 25 lipca 1953 r. W terminie do dnia 1 sierpnia 1953 r. opracują pro-

jektu planu pracy wojewódzkich biur projektów i prześlą je do wstępnej akceptacji do Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego.

Wojewódzkie Komisje Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 5 sierpnia przeanalizują i wstępnie zaakceptują projekty planu pracy wojewódzkich biur projektów.

W terminie do dnia 10 sierpnia wojewódzkie biura projektów przekażą je do Ministerstwa Gospodarki Komunalnej.

§ 5. Do dnia 1 września 1953 r. ministerstwa sprawujące nadzór nad biurami projektów opracują i prześlą do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Główna Komisja Oceny Projektów Inwestycyjnych)

- 1) resortowe projekty planu pracy biur projektów wraz z projektem planu biur projektów,
- 2) resortowe projekty planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

Załącznik nr 1 do instrukcji PKPG nr 23 b.

Wykaz centralnych zarządów biur projektów i biur projektów bezpośrednio podległych ministerstwom oraz wojewódzkich biur projektów.

L.p.	Ministerstwa nadzorujące biura projektów	Centralny Zarząd Biur Projektów i biura podległe bezpośrednio ministerstwu	Adres
1	2	3	4
1.	Budownictwa Miast i Osiedli	Centralny Zarząd Biur Projektów Budownictwa Miejskiego.	W-wa, Plac Dzierżyńskiego 3-5
2.	Budownictwa Przemysłowego	1) Centralny Zarząd Biur Projektów Budownictwa Przemysłowego 2) Centralny Zarząd Montażu Urządzeń Elektrycznych Zjednoczenie „Elektroprojekt“ 3) Zjednoczenie Projektowo-Produkcyjne Konstrukcji Stalowych	W-wa, Marszałkowska 82-86 W-wa, ul. Czerniakowska 100 Zabrze, Wolność 262
3.	Górnictwa	Zarząd Biur Projektów Min. Górnictwa	Świętochłowice, Armii Czerwonej 30
4.	Energetyki	Zarząd Biur Projektów Energetycznych	Warszawa, Boduena 4
5.	Hutnictwa	1) Biuro Projektów Urzędów Przemysłu Hutniczego „Biprohut“ 2) Biuro Projektów Przemysłu Metalu Nieżelaznych „Bipromet“ 3) Biuro Projektów Kopalnictwa Rudy Żelaznej	Gliwice, Dubois 16 Stalinogród, Warszawska 31 Częstochowa, Sobieskiego 13
6.	Przemysłu Maszynowego	Biuro Projektowania Zakładów Przemysłu Metalowego i Elektrotechnicznego „Prozamet“	W-wa, Senatorska 12
7.	Przemysłu Chemicznego	1) Biuro Projektów i Studiów Przemysłu Chemicznego „Biprochen“ 2) Biuro Projektów Przem. Gumowego i Tworzyw Sztucznych 3) Biuro Projektów Przem. Włókien Sztucznych	Gliwice, Zwycięstwa 17 W-wa, Al. Stalina 26-28 Szczecin, Pl. Orła Białego 1
8.	Przemysłu Papierniczego i Drzewnego	Biuro Projektów Przem. Papierniczego i Drzewnego	Łódź, Zachodnia 70
9.	Materiałów Budowlanych	Biuro Projektów Materiałów Budowlanych — Warszawa Biuro Projektów Materiałów Budowlanych — Kraków	Warszawa, Białobrzaska 44 Kraków - Włoczków
10.	Przemysłu Lekkiego	1) Biuro Projektowania Zakładów Włókienniczych 2) Biuro Projektów Przem. Skórzanego 3) Biuro Projektów Przem. Roszarniczego 4) Biuro Dokumentacji Technicznych Remontowo-Budowlanych 5) C. Z. Przeds. Remontowo-Montażowych	Łódź, Sienkiewicza 47 Kraków, Grodzka 43 Wrocław, Rudzka 46 Łódź Łódź, Biuro Dokumentacji Techn.

L.p.	Ministerstwa nadzorujące biura projektów	Centralny Zarząd Biur Projektów i biura podległe bezpośrednio ministerstwu	Adres
1	2	3	4
11.	Przemysłu Rolnego i Spożywczego	Centralne Biuro Projektowania Przemysłu Rolnego i Spożywczego	W-wa, Jasna 15
12.	Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego	Biuro Projektów Inwestycyjnych Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego	W-wa, Jasna 14/16
13.	Ministerstwo Skupu	Biuro Projektów Inwestycyjnych Skupu	W-wa, Hoża 66/68
14.	Handlu Wewnętrznego	Biuro Projektowania Piekarni	W-wa, Asfaltowa 11
15.	Przemysłu Drobnoego i Rzemiosła	Centralne Biuro Studiów i Projektów Drobnej Wytwórczości „Drobprojekt“	W-wa, Stawki 4
16.	Rolnictwa	1) Centralne Biuro Proj. Budownictwa Wiejskiego 2) Biuro Projektów Wodno-Melioracyjnych	W-wa, Piękna 34 W-wa, Al. Jerozolimskie 31
17.	Leśnictwa	Biuro Projektów Leśnictwa	W-wa, Wawelska 52/54
18.	Kolei	1) Centralne Biuro Studiów i Projektów Kolejowych 2) Biuro Projektów Elektryfikacji Kolei	W-wa, Hoża 63/65 W-wa, Chmielna 73a
19.	Transportu Drogowego i Lotniczego	Centralne Biuro Studiów i Projektów Transportu Drogowego i Lotniczego	W-wa, Hoża 63/65
20.	Poczt i Telegrafów	Centralne Biuro Studiów i Projektów Łączności	W-wa, Al. Świerczewskiego 49
21.	Żeglugi	Biuro Projektów Budownictwa Morskiego Biuro Projektów Wodnych „Hydroprojekt“	Gdańsk-Wrzeszcz, Al. Wojska Polskiego 13 W-wa, Wilcza 69
22.	Gospodarki Komunalnej	Centralne Biuro Studiów i Projektów Budownictwa Komunalnego	W-wa, Chocimska 33
		1) Wojewódzkie Biuro Projektów w Białymstoku	Białystok, ul. Mickiewicza 3
		2) Wojewódzkie Biuro Projektów Bydgoszcz	Bydgoszcz, ul. Stalina 42
		3) Wojewódzkie Biuro Projektów w Gdańsku	Gdańsk-Wrzeszcz, ul. Wybickiego 2
		4) Wojewódzkie Biuro Projektów w Kielcach	Kielce, ul. Buczka 24
		5) Wojewódzkie Biuro Projektów w Koszalinie	Koszalin, ul. Armii Czerwonej 73
		6) Wojewódzkie Biuro Projektów w Krakowie	Kraków, ul. Pędzichów 27
		7) Wojewódzkie Biuro Projektów w Lublinie	Lublin, ul. 22 Lipca 7
		8) Miejskie Biuro Projektów w Łodzi	Łódź — Miasto, ul. Piotrkowska 17
		9) Wojewódzkie Biuro Projektów w Łodzi	Łódź — Województwo, ul. Kościuszki 28
		10) Wojewódzkie Biuro Projektów w Olsztynie	Olsztyn, ul. Kopernika 48
		11) Wojewódzkie Biuro Projektów w Opolu	Opole, ul. Piastowska 14
		12) Wojewódzkie Biuro Projektów w Poznaniu	Poznań, Pl. Kolegiacki 17
		13) Wojewódzkie Biuro Projektów w Rzeszowie	Rzeszów, ul. Świerczewskiego 8
		14) Wojewódzkie Biuro Projektów w Stalinogrodzie	Stalinogród, ul. Plebiscytowa 38
		15) Wojewódzkie Biuro Projektów Szczecin	Szczecin, ul. 5 Lipca 12
		16) Miejskie Biuro Projektów w Warszawie	Warszawa — Miasto, ul. Lindleya 14
		17) Wojewódzkie Biuro Projektów w Warszawie	Warszawa — Województwo, ul. Nowy Świat 69
		18) Wojewódzkie Biuro Projektów we Wrocławiu	Wrocław, ul. Oławska 8
		19) Wojewódzkie Biuro Projektów w Zielonej Górze	Zielona Góra, ul. Świerczewskiego 30

WZORY FORMULARZY

Załącznik nr 2
do instrukcji PKPG nr 23b
Formularz DPK-1
*) niepotrzebne skreślić

Projekt planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej w roku
Inwestora naczelnego
Ministerstwo (urząd centralny)
Ministerstwo (urząd remontów *) — realizowanych w roku planowym.

Wypełniają wszyscy
inwestorzy naczelnego

L.p.	Inwestor bezpośredni	Nazwa i miejsce projektowanej budowy	Globalny koszt budowy wg projektu wstępnego	Koszt wykonania dokumentacji projektowo-kosztorysowej	Prace projektowo-kosztorysowe						Nazwa kierującego biura projektów	Nazwy poszczególnych wykonawców	Uwagi względnie zastrzeżenia wynikłe w toku uzgadniania z biurami projektów
					Do wykon. w roku planowym		Do wykon. w roku planowym		Do wykon. w roku planowym				
					Stadium projektu	Termin wykonania	Koszt wykonania w tys. zł	Stadium i część projektu	Termin wykonania	Koszt wykonania w tys. zł			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Wypełniają wszyscy
inwestorzy naczelnego

Projekt planu potrzeb w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej w roku ...
Inwestora naczelnego
Ministerstwo (urząd centralny)
Ministerstwo (urząd remontów *) — realizowanych w roku planowym.

Formularz DPK-1a

L.p.	Nazwa oraz charakterystyka budowy	Orientacyjny koszt budowy wg założonych lub innych danych technicznych i ekonomicznych	Nazwa kierującego biura projektów	Orientacyjny koszt wyk. prac. (w tys. zł)			Prace wykonane do 31.XII.... roku poprzedzającego rok planowy			Prace do wykonania w roku planowym								
				w tym prac:		Koszt wykonania prac (w tys. zł)	Charakterystyka prac		Koszt wykonania prac (w tys. zł)	Charakterystyka prac								
				Ogółem	ba-dawczych		projekto-wo-kosztorysowych	ba-dawczych		projekto-wo-kosztorysowych	Ogółem	w tym prac: ba-dawczych	projekto-wo-kosztorysowych	Termin wykonania (kwartał)	Poszczególne wy-konawcy			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19

Formularz DPK-2

*) niepotrzebne skreślić

1) Wypełniają wszyscy inwestorzy naczelni zgłaszający zapotrzebowanie na wykonanie prac projekt.-koszt. w Centralnych Zarządach biur projektów oraz w biurach projektów.

2) Wypełniają ministerstwa zgłaszające zapotrzebowanie na wykonanie prac projekt.-kosztor. w biurze projektów podległym innemu resortowi

Zapotrzebowanie na wykonanie w roku
 przez biuro projektów podległe
 prac z zakresu dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla realizacji planu inwestycyjnego oraz planu kapitalnych remontów
 *) inwestora naczelnego Ministerstwo
 *) ministerstwa (urzędu centralnego)

Lp.	Inwestor naczelny Inwestor bezpośredni	Nazwa i miejsce projektowanej budowy	Globalny koszt budowy	Termin dostarczenia materiałów niezbędnych do projektowania	Stadium i części projektu	Terminy wykonania	Koszt wykonania dokumentacji projektowo-kosztorysowej wg cennika	Nazwa kierującego biura projektów	Uwagi i zastrzeżenia powstałe w toku uzgadniania
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Formularz DPK-3

Wypełniają ministerstwa sprawujące nadzór nad poszczególnymi biurami projektów.

Projekt planu pracy na rok
 dla
 Biura Projektów

oraz wojewódzkie biura projektów podległe ministerstwu
 dla potrzeb planu inwestycyjnego roku planowanego i lat przyszłych — oraz planu kapitalnych remontów.

Lp.	Nazwa i miejsce projektowanej budowy	Globalny koszt budowy	Termin dostarczenia materiałów niezbędnych do projektu	Stadium i części projektu	Terminy wykonania	Koszt wykonania dokumentacji projektowo-kosztorysowej wg cennika	Z tego w kwartale				Nazwa kierującego biura projektów	
							I	II	III	IV		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

Formularz DPK-4

*) niepotrzebne skreślić

Wypełniają ministerstwa
i urzędy centralne

Projekt resortowego planu potrzeb w zakresie dokumentacji

projektowo-kosztorysowej w roku
ministerstwa (urzędu centralnego)

dla inwestycji *) — kapitalnych remontów *) — realizowanych w roku planowym

Lp.	Inwestor naczelny	Nazwa i miejsce projektowanej budowy	Globalny koszt budowy wg projektu wstępnego	Nazwa kierującego biura projektów	Całkowity koszt wykonania dokumentacji projektowo-kosztorysowej	Prace projektowo-kosztorysowe										Systemem gospodarczym
						wykonane do dnia 31.XII . . . roku poprzedzającego rok planowy			do wykonania w roku planowym			Systemem zleceńiowym przez			Systemem gospodarczym	
						Stadium i część projektu	Terminy wykonania	Koszt wykonania (w tys. zł)	Stadium i część projektu	Terminy wykonania	Koszt wykonania (w tys. zł)	Własne biura projekt.	Inne biura projektów	Zagran. organiz. projekt.		
1	.	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

95.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 175 z dnia 6 lipca 1953 r.

(znak: CE-3-DB-65)

w sprawie zmiany cen skupu odpadków użytkowych.

Na podstawie uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1949 r. w sprawie tymczasowego uregulowania trybu zatwierdzania cen, taryf i opłat za świadczenia lub usługi zarządza się, co następuje:

§ 1. W cenniku nr 5/52 na skup surowców wtórnych będących w obrocie Centrali Odpadków Użytkowych dla potrzeb ogniw skupu, zatwierdzonym przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego w dniu 25 lipca 1952 r., wprowadza się następujące zmiany:

1. Ceny wymienione w rubryce 4 — „źródła posiadacza“ podwyższa się:

- 1) w pozycjach 1, 2, 3, 4 i 6 grupy I — 1. porz. cennika: 1, 2, 3, 4, 6 — o 45%,
- 2) w pozycji 10 grupy I — 1. porz. cennika: 10 o 30%,
- 3) w pozycji 1 i 2 grupy XIV „Makulatura“ 1. porz. cennika: 116, 117 o zł 8.— tj. ze zł 12.— na zł 20.—

4) w pozycji 1 grupy XVIII „Odpadki Korka“ 1. porz. cennika — 173 o zł 174.— tj. z dotychczasowych zł 126.— na zł 300.—

2. Wynikające z cennika marże zbieraczy (różnice pomiędzy ceną dla zbieraczy, a ceną dla źródła) podwyższa się o 30% i w związku z tym podlegają odpowiedniemu podwyższeniu ceny przewidziane dla zbieraczy (rubr. 6 cennika).

3. W przypadku podwyższenia cen „dla źródła“ zgodnie z pkt. 1, należy o taką kwotę podwyższyć ceny dla zbieracza niezależnie od podwyżki, o której mowa w pkt. 2.

4. Wynikające z cennika marże gminnych spółdzielni (różnice pomiędzy ceną dla gminnej spółdzielni, a ceną dla zbieracza) podwyższa się:

- 1) dla makulatury o 55%,
- 2) dla odpadków korka czystego o 100%,
- 3) dla pozostałych odpadków o 50%.

5. W związku z podwyżką cen dla zbieraczy jak również marż dla gminnych spółdzielni podlegają odpowiedniej podwyżce ceny dla gminnych spółdzielni i dla zbiornic (rubryki 7 i 8).

§ 2. Zobowiązuje się Centralę Odpadków Użytkowych do wydania w terminie do dnia 20 lipca 1953 r. cennika uwzględniającego postanowienia niniejszego zarządzenia.

§ 3. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 sierpnia 1953 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w. z. E. Szyr

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Plac Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze. Przedsiębiorstwo Państwowe. Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 860-71 w. 36.

PRENUMERATA: kwartalna 18 zł, półroczna 36 zł, roczna 72 zł
Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze,

Zamówienie CP₁-P/C-49/53 r., podpisano do druku dnia 20.VII.53 r., druk ukończono 25.VII.53 r.

Nakład 18127 egz. Papier druk. sat. kl. VIIA/60 gr ark. 2.

Zam. 3571/c. Druk „Dom Słowa Polskiego“, Warszawa, Plac Kazimierza Wielkiego.

4-B-18311

CENA NUMERU 2 ZŁ.